

[Poulsgaard]

man har hørt den slags historier, man har hørt det f. eks. fra Ribe amt. Dernede er man så flinke, dér lover man de unge mennesker en knallert, hvis de bare vil udfylde et skema.

Jeg står her med et udklip fra Ekstra Bladet fra den 14. februar, der indeholder et indlæg af én, der er meget bitter over, at der ikke kan skaffes arbejdskraft. Der er noget, der er ravsuskende galt i systemet. Det, jeg er interesseret i, er at få at vide, om det er typisk på landsplan, at der er en så dårlig tilslutning til disse beskæftigelsesmøder, og om det er typisk, at man indkalder 12 eksperter. Er love og cirkulærer efterhånden blevet så udviklede, at det er nødvendigt at have 12 forskellige mennesker? Og hvad skal de have i timen for at sidde dér og glo, når der kun kommer 12?

Jeg håber, at arbejdsministeren, nu han har fået tid igen – og jeg forstår selvfølgelig godt, at der har været travlhed – vil svare på, om det er et isoleret tilfælde, eller om det er noget, der er typisk på landsplan.

Arbejdsministeren (Auken):

Hr. Poulsgaard har i sit spørgsmål refereret til et møde i Ålestrup, hvor kun ca. 10 pct. af de unge arbejdsløse mødte frem til et generelt orienteringsmøde, og spurgt, om jeg kan oplyse, om dette er typisk for de unges arbejdsiver, som det hedder i spørgsmålet, på landsplan.

Jeg kan for det første sige, at vi ikke fra centralt hold fører et register over de unges mødeprocenter til den slags møder. Jeg tror også, hr. Poulsgaard vil give mig ret i, at det ville kræve et ganske omfattende, jeg havde nær sagt papirnusserarbejde, hvis man skulle føre statistik over samtlige de møder, der holdes her i landet af den art. Men alligevel har vi på baggrund af hr. Poulsgaards spørgsmål spurgt de forskellige arbejdsformidlingskontorer rundt i landet, og det er efter svarene på disse spørgsmål mit indtryk, at man ikke ud fra de konkrete erfaringer i Ålestrup kan slutte noget generelt om fremmødet i almindelighed. Men det må konstateres, at det i mange tilfælde har været vanskeligt at få unge til at møde frem til sådanne generelle informationsmøder, hvor, om jeg så må sige, der måske ikke er noget direkte konkret til den enkelte unge, og hvor

en lang række forskellige eksperter giver møde.

Ved vurderingen heraf må man imidlertid gøre sig klart, at den overvejende del af de unge arbejdsløse i forvejen har en regelmæssig kontakt med arbejdsformidlingen og socialforvaltningen og dér får orientering om de foreliggende tilbud. Deres forventninger til et meget generelt oplagt møde er derfor naturligt præget af en vis mangel på tiltro til, hvad det konkret kan føre til. Dette gælder vel ikke mindst for de langtidsledige unge.

Det er imidlertid vores erfaring, at når det drejer sig om møder med helt konkrete beskæftigelsestilbud, er interessen blandt de unge langt større. Jeg kan også oplyse over for hr. Poulsgaard, at der næsten altid er 100 pct. tilslutning, når vi indbyder til møder for skolernes afgangsklasser.

Man kan således ikke – man kunne fristes til at sige overhovedet ikke – som antydnet af hr. Poulsgaard slutte noget som helst om de unges arbejdsiver ud fra enkelte kedelige erfaringer i forbindelse med generel informationsvirksomhed. Det er tværtimod mit indtryk, at der er stor interesse hos de unge arbejdsløse, hvis der gives nogle tilbud, der er meningsfyldte og fører frem til en normal placering på arbejdsmarkedet, og det er da også netop denne målsætning, der er hovedlinjen i regeringens beskæftigelsesplans afsnit om bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden.

Poulsgaard (FP):

Jeg tror, jeg vil fravige mit princip og sige tak til den højtærede minister. Det er så sjældent, jeg får anledning til at sige tak til en socialdemokratisk minister; jeg er i hvert fald glad for det udtømmende svar, jeg fik. Nu er det ingen hemmelighed, at vi i fremskridtspartiet ikke har den store kærlighed til arbejdsformidlingen, og hvis jeg ikke husker helt forkert, var det i går, at arbejdsformidlingschef Blunch fra Herning – ministeren må gerne korrigere, hvis det er forkert, hvad jeg siger – faktisk påstod, at han kunne skaffe arbejde til alle unge. Nu sagde ministeren, at de havde regelmæssig kontakt til arbejdsformidlingen, og det er rigtigt: de er deroppe hver 14. dag, eller hvor tit det er. Men hvis det, som arbejdsformidlingschefen sagde, er rigtigt – jeg ved godt, at så kommer de og kræver flere ansatte og alt det dér – var det